

ACC. N:R M. 15804:1-6.

Landskap: Småland..... Upptecknare: Karl Nilsson, Kalssvik
Härad: Kinnaröd..... Berättare: " " "
Socken: Kalssvik..... Berättarens yrke: lantbrukare
Uppteckningsår: 1961..... Född år 1897 i Kalssvik

Om tobak, dess odling, behandling och användning. s. 1-6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 27

Tabak des odling och behandling och användningsätt Fr=27.

Här i Kalvsvik har tobaksodling förekommit mycket litet endast ett par gårdar har försökt sig på 1870 talet på odling av Tabak men endast på små stycken fröet sättes i bänk och utplanterades i slutet av maj eller början av juni på väl gödslad och ogräsfri jord. Men något bra resultat blev det ej så att efter några år upphörde odlingarna.

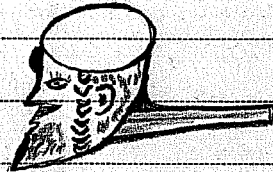
De hade för sig att jorden tog skada så att om man efter tobaken odlade Morötter eller Potatis så fingo des så växter tobaks smak och blevo därigenom odugliga till människo föda.

Under 1800 talets senare del använde man kritpipor vilka man kollar i jordens

Lmf 27

7/12-61

Sönderlagna bitar intill boplatser.
 Självt har jag en sådan i mitt ägo pipan
 är av någon sorts terra eller krila och
 huvudet föreställer en uniformerad man

På bondgårdar och större hem fanns alltid
 långpipor från en till dusiniet pipor.
 De hade sin plats i piphyllan vilken
 brukade hava sin plats i något hörn
 av rummet hyllan var försed med två
 lådor i vilka råkaren förvarades vid sam-
 lingar togas dessa pipor ned och råkades
 ut. Det kunde också hända att bland dessa
 pipor funnos någon dyrare sort såsom
 sjöskum.

Här i Palersvik fanns en slöjdare som på

slutet av 1800 talet in på 1900 tillverkade man
långpipor av björk stjfelna av horn kalla-
des (Morbettet) det man håll i munnen.
De flesta köjde nog att bruka tobak när
de själva fingo något förbärsarbete så
att de fingo pengar själva, och var i 15-16
års åldern tidigare hade de försökt sig på
det om det fanns i hemmet eller någon
bjudet på det. Tobaken förvarades också
i Tabakspung som man hade med sig.
Sneuset förvarades i någon större dosa
av nåver, likaså förvarades matsuset
i dosor av nåver vilka tillverkades på
landsbygden, senare av mera kunniga
som hade präsningar i nåver och bilder
på locket, Och ibland någon läsning
såsom. Tag dig en pris då nåsan fryser
sneus är gott i alla fall, Så fanns det horn

och måsings dosor måsings dosorna krjade
och ansågs som farliga.

Somliga snesade snuset genom näsan
andra lade det i munnen båda dessa seder
har förekommit.

Det fanns även kvinnor som använde snus
men endast i näsan som jag hört.

En liten pojke var i något ärende skickad
till en gammal gumma när han kom
in stod gumman och kokade kaffe, från
nåsan hängde en stor brun droppe när
pojken uträttat sitt ärende frågade
gumman om han ville dricka kaffe, pojken
svarade. Det beror var det kommer.

Han menade kommer den bruna droppen
i kaffekitteln dricker jag ej.

Jag har hört att somliga som använt
tabak och lätit sedan bli har fått nedsat

Syn och måst börja igång

Somliga har börjat att använda snus och
tobak mot Halsbränna och uppsättningar.
På 1800 talet kom det tobak till Växjö särskilt
till Sigfridsmåssan marknad. Den kom
från Århus i Skåne och kallades för Århusa
tobak och såldes i pund och Skälpund
Tobaken var hantlad i bred, varvid ortens
folk köpte sitt behov.

Djuret har ibland fått snus och tobak
om de blivit stinna eller våder sjuka,
samt för bortsmörjning av lös och
okyra på kreatur

Avsaknaden av tobak under åren 1914-1918
användes en del suregat de som råkade
lockade körsbärs blad och plommon blad
De som använde snus hade somliga
ingefära att tugga på. Somliga lekriks

ACC. N:R M. 15804:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

niagon skada har jag ej hort att de fingo.